

ת"פ 23506/07/16 - תביעות צפת נגד תימור הייב, מחמד הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 23506-07-16 תביעות צפת נ' הייב ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

1. תימור הייב
2. מחמד הייב

הנאשמים

גזר דין (ביחס לנאשם 2)

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות **קשירת קשר לפשע** - לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **פריצה לרכב בכוונה לגנוב** - לפי סעיף 413 לחוק העונשין ו**חבלה במזיד לרכב** - לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום, ביום 1/7/16 סמוך לשעה 16:00, קשרו שלושה מעורבים - הנאשם 2, יחד עם הנאשם מס' 1, וקטין נוסף, קשר לפשע, וזאת בעת שנסעו יחד ברכבו של הנאשם 1. הקטין פנה לנאשמים ואמר להם "אולי נשיג קצת כסף?" והנאשמים נסעו לחניון "עין טינא" במטרה להתפרץ לרכבים ולגנוב.

עוד על פי כתב האישום, נאשם מס' 1 עצר את רכבו בין שני רכבים שחנו במקום, הקטין ירד מהרכב וניגש לרכב מסוג סקודה, ניפץ את שמשות החלון האחורי שמאלי של הרכב בעזרת אבן, פתח את הרכב וגנב מתוכו ₪ 100 ומטען.

באותן נסיבות, נאשם מס' 2 ירד אף הוא מהרכב, ניגש לרכב מסוג הונדה וניפץ באמצעות אבן את שמשות החלון קדמי ימני של הרכב. הקטין ניגש לרכב, פתח את תא המטען וגנב מתוכו 2 תיקים - תיק אחד הכיל 3 כרטיסי אשראי של הבעלים, מפתחות, בגדים, נעלי ספורט, כפכפים, רישיון נהיגה ו-600 ₪, ותיק נוסף בצבע כחול עם סמל "ברצלונה", הכיל בקבוק שמפו, בגדים, מחבת וכרטיס ביקור.

בהמשך, ולאחר שהנאשמים נמלטו מהמקום, נסעו לגדת הירדן הסמוכה ל"גשר הירוק", הכינו "על האש", והקטין זרק את תכולת התיק הכחול.

בדרכם חזרה הביתה, נאשם מס' 1, שנהג ברכב, חצה קו הפרדה רצוף ונעצר על ידי שוטר. בחיפוש שערך השוטר ברכב, התגלה התיק הכחול, ולשאלת השוטר של מי התיק, ענה נאשם מס' 1 שהוא שייך לבן דודו.

2. ביום 6/10/16, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של נאשם מס' 2, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן. עוד נקבע כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

3. למען שלמות התמונה לגבי המעורבים האחרים, אציין כי גם לגבי הנאשם מס' 1, שהנו אחיו של הנאשם מס' 2, הוצג הסדר טיעון, ואף הוגש תסקיר לעונש. ביום 19/9/17, הגיעו הצדדים, בהמלצת בית המשפט, להסדר טיעון משלים גם לעניין העונש, במסגרתו נגזר על נאשם זה עונש של מאסר על תנאי קנס והתחייבות בלבד. עוד יצוין, כי נאשם 1, בניגוד לנאשם שבפני, הורשע, במסגרת הסדר הטיעון, בעבירות "סיוע" בלבד - סיוע לפריצה לרכב, סיוע לגניבה מרכב וסיוע לחבלה במזיד לרכב, וכן כי גזר הדין המקל בעניינו ניתן בשל מצבו הבריאותי הקשה, בהיותו מושגל כליה המטופל בדיאליזה, ובשל עברו הנקי ושיתוף הפעולה המלא שלו עם שרות המבחן. לגבי המעורב הנוסף, שהנו הקטין - נגדו הוגש כתב אישום לבית משפט השלום לנוער.

תסקיר שרות המבחן וחוות דעת ממונה

4. לנאשם ניתנו מספר הזדמנויות להופיע בפני שרות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו, אך הוא לא הואיל לנצל הזדמנויות אלה, ולא התייצב לפגישות שנקבעו לו.

בנוסף, הנאשם לא התייצב לפגישה שנקבעה לו ליום 29/6/17, בפני הממונה על עבודות שרות.

טיעוני הצדדים לעונש

בישיבת הטיעונים לעונש שהתקיימה ביום 30/4/17 הגישו הצדדים את טיעוניהם לעונש בכתב.

טיעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6-14 חודשי מאסר בפועל, ועתר להשית על הנאשם עונש בחלקו הבינוני של המתחם ובנוסף להשית עליו מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננים.

טיעוני ב"כ הנאשם

6. ב"כ הנאשם טען כי תיקונו של כתב האישום בעניינו של נאשם מס' 1 לעבירה של סיוע הינה בגדר אפליה פסולה המקימה טענה של הגנה מן הצדק ושיש לקחת אותה כאחד מהשיקולים בגזירת דינו של נאשם מס' 2.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו צעיר בן 19, הודה בביצוע העבירות והביע חרטה, בעברו עבירה אחת מבית המשפט לנוער שאינה מסוג העבירות בהן הורשע בתיק זה, ולכך שחלקו באירועי כתב האישום הינו קטן ולא הוא לא ה"רוח החיה" באירועי כתב האישום.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ועתר להשית עליו מאסר על תנאי, בנוסף ביקש ב"כ הנאשם לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, להימנע מהטלת פיצוי.

בהשלמת טיעונו לעונש היום, 25/9/17, שב ב"כ הנאשם וביקש להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם. את אי התייצבותו של הנאשם בפני הממונה על עבודות השרות, הסביר הנאשם בקשיים כלכליים של משפחת הנאשם, אשר הביאו אותו, על פי הנטען, להעדיף שיקולי פרנסה ומנעו ממנו להתייצב.

ב"כ הנאשם טען כי אם יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא לריצוי בעבודות שרות, אזי יש להטיל תקופה קצרה מזו שהייתה מוטלת לריצוי בפועל, והפנה לעניין זה להחלטה בעפ"ת 25366-03-16.

דברי הנאשם

הצטער על מעשיו ואמר כי לא יחזור עליהם.

דין והכרעה

7. מלאכת גזירת העונש נעשית, על פי הוראות תיקון 113 שבחוק העונשין, בשני שלבים עיקריים. ראשית, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי לעבירה, תוך מתן ביטוי מרכזי לעיקרון ההלימה, בהתחשבות בערכים המוגנים בעבירה ובמידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ובהתאם לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. שנית, יש להציב את העונש בתחומי המתחם שנקבע, וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בנוסף, יש לבחון את מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מתחומי המתחם שנקבע.

8. בפתח הדיון במתחם העונש ההולם אציין כי באשר לשאלה אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים נפרדים, לדעתי יש להתייחס לכל העבירות כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, זאת בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

9. עבירות בתחום הרכוש ובתוכם כאלה הקשורות ברכב, פוגעות בערכים המוגנים של הגנה על רכוש הציבור ותחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו.

עבירות ההתפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע הינן חמורות והמחוקק הביע את דעתו בדבר חומרתן בעונש שקבע בצד העבירה - 7 שנות מאסר בפועל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

10. כאמור, הנאשם שבפניי ביחד עם נאשם מס' 1 - תימור הייב וקטין נוסף, קשרו קשר להתפרץ לרכבים ולגנוב מהם, כשמי שהוגה את הרעיון היה הקטין, ומי שחבר לביצוע הקשר היו השלושה יחדיו. זירת האירוע שנבחרה הייתה חניון "עין טינא" מוקד פופולרי לטיולי טבע, בהם מחנים מטיילים את כלי הרכב בעודם מטיילים טיול רגלי במסלול הנחל. הנאשם 2 יצא מהרכב שבו הגיעו השלושה, וניפץ באבן שמשת רכב חונה, שממנו ביצע גניבת רכוש וכסף, בעוד הקטין מנפץ שמשת רכב נוסף.

אציין, כי בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, עבירת הגניבה נמחקה בסופו של יום מכתב האישום.

מדובר בעבריינות אקטיבית ומרכזית.

הנאשמים יחד עם הקטין, המשיכו לאחר ביצוע העבירות בבילוי שכלל נסיעה לנהר הירדן, שם צויין בכתב האישום המתוקן שהחבורה "עשתה על האש".

רק מאוחר יותר נעצרו בני החבורה, לאחר שהנאשם מס' 1 עורר את תשומת לב המשטרה משחצה קו הפרדה רצוף.

עבירות ההתפרצות לכלי רכב הנן עבירות חמורות, קלות לביצוע וקשות לאכיפה ולאיתור מבצעהן.

עבירות פוגעניות אלה כונו בשל נפיצות "מכת מדינה" על ידי בתי המשפט.

אין צורך לפרט את מידת התסכול והנזק שהנן מנת חלקו של מי ששב לרכבו אחרי יום טיול, ומגלה את רכבו פרוץ ואת רכושו חסר. עבריינות מסוג זה הופכת את אתרי הטבע באזור הצפון ממוקד לבילוי, לאתר של גזל ועוגמת נפש. יש לפיכך הכרח להעניש את העבריינים בחומרה על מנת להרתיע עבריינים בכוח, ולהעביר מסר בדבר חוסר הכדאיות והסיכון הנשקפים למי שמרהיב עוז לשלוח ידו לרכש הזולת.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה בינונית כשהנזק שנגרם מביצוע העבירות הוא נזק רכושי לרכבים ששמשות חלונותיהם נופצו. יחד עם זאת קיים גם פוטנציאל לנזק אלים שעלול היה להיגרם בשל מפגש, אילו היה קורה, בין בעלי רכב או עדי ראיה לנאשמים.

חומרת המעשים נלמדת מפעולתו האקטיבית של הנאשם בניפוץ השמשה, מחבירתם של שלושה יחדיו לביצוע העבירות, מכך ששני כלי רכב ניזוקו בביצוע העבירות, ומהנזק לבעלי הרכוש. לקולא יש לציין את מחיקתה של עבירת הגניבה, ואת הנזק המוגבל לרכוש, אשר עלול היה להיות כבד יותר.

ככל הנוגע להשוואה בין הנאשמים - לא מצאתי בסיס לטענת האפליה שנטענה לגבי הנאשם הנוכחי בהשוואה לנאשם מס' 1, שכן מדובר בהסדרי טיעון, לגבי שני הנאשמים, שנעשו בפרורגטיבה מלאה של המאשימה, ובהתאמה לעובדות כתב האישום המקורי, לפיו הנאשם מס' 1 נותר ישוב ברכב, בעוד הנאשם מס' 2, יחד עם הקטין, יצאו, וביצעו בפועל מעשי התפרצות והיזק במזיד לכלי רכב. בנוסף, מצבו הרפואי החמור של הנאשם מס' 1, ושיתוף הפעולה המלא שלו בהליך, הופכים את עניינו של הנאשם האחר לשונה שינוי מהותי מעניינו של הנאשם מס' 2 שבפני.

מדיניות הענישה

11. בחינת מדיניות הענישה בעבירות התפרצות לרכב מעלה כי ניתנה ענישה במגוון רחב, תוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 5313/12 **שווקי ראיף נגד מדינת ישראל (11.07.12)**, המבקש הודה והורשע בעבירת התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, בכך שפרץ לרכב, פתח את תא הכפפות ונמלט. בית המשפט השית עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והשית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונש המאסר על תנאי הוארך ל-6 חודשים חלף התקופה שקבע בית המשפט.

ב. רע"פ 780/12 **דהדה זיתון נגד מדינת ישראל (08.02.12)**, המבקש הודה והורשע בעבירות פריצה לרכב וגניבה ממנו וחבלה במזיד ברכב, בכך שניפץ את החלון ונטל ממנו 2 תיקים שבאחד מהם היה ארנק ובו 210 ₪ במזומן. בית המשפט השלום השית עליו 30 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 6 חודשי בגין התיק הנדון ו-24 חודשים בגין הפעלת 2 מאסרים על תנאי.

ג. רע"פ 6257/11 **מוחמד בדר נגד מדינת ישראל (30.10.11)**, המבקש הודה והורשע בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, פירוק רכב וגניבה מרכב. בית משפט השלום גזר על המבקש מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל ויום.

ד. רע"פ 1200/11 **מואיז יעקובוב נגד מדינת ישראל (14.02.11)**, המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד והחזקת נכס החשוד כגנוב. המבקש התפרץ לרכב וגנב מתוכו רכוש השייך לבעלי הרכב ונתפס יותר מאוחר כשהוא מחזיק בחלק מהרכוש ובמכשיר GPS שיש חשד סביר שהוא גנוב. בית המשפט גזר עליו

9 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 9 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. רע"פ 402/01 **אברהים אבו גאנם נגד מדינת ישראל (25.02.02)**, המערערים, נעדרי עבר פלילי, הורשעו בבית משפט השלום בעבירות פריצה לרכב, חבלה במזיד, ניסיון לגניבת רכב וגניבה מתוכו. בית המשפט גזר על כל אחד מהם 5 חודשי מאסר על תנאי ועבודות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשם והטיל על כל אחד מהם מאסר בפועל. בית המשפט העליון ביטל את פסק דינו של בית המשפט המחוזי והחזיר את העונש שהושת עליהם בבית משפט השלום.

12. ב"כ הנאשם הפנה לשני פסקי דין - ת"פ (נצרת) 52211-04-15 **מדינת ישראל נגד סייד עיסא (21.06.16)**, שם נגזרו על נאשם, בעל שתי הרשעות קודמות, שהודה והרשע בעבירות פריצה לרכב וגניבה ממנו, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס. ולת"פ (רמלה) 2217-05-11 **מדינת ישראל נגד גבר אבו כשכ (31.05.12)**, שם הנאשם הודה והורשע בעבירות פריצה לרכב בצוותא וגניבה מרכב בצוותא, בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים. בנוסף, עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה בטיעוניו לעונש.

13. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

השמה בתוך מתחם העונש - גזירת עונשו של הנאשם

14. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם צעיר בן 20, בעברו הרשעה פלילית בגין עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בבית המשפט לנוער, מיום 11/7/16.

הנאשם הודה בעובדותיו של כתב האישום המתוקן וחסך מזמנו של בית המשפט, ובפניי הביע צער על מעשיו.

הנאשם לא התייצב למספר פגישות שנקבעו לו בשרות המבחן, ובכך נמנעה האפשרות לבחון את נסיבות ביצוע העבירות ואת נסיבותיו האישיות לעומק כמו גם את קבלת האחריות על מעשיו.

שקלתי להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות אך הנאשם לא התייצב בפני הממונה, ובחינת אפשרות זו נמנעה אף היא.

בהיעדר תסקיר או חוות דעת הממונה על עבודות השרות, לא אמנע מלציין כי אי התייצבותו של הנאשם בפני הממונה על עבודות השרות, ואף בפני שרות המבחן, נומקה בקשיים כלכליים, ואולם מצאתי כי שיתוף הפעולה בנתיבים אלה, למרות הזדמנות חוזרת שניתנה לנאשם לבקשתו, נתפסת כגישה שלילית להליך מצדו, וכסימן בלתי מעודד לגבי שיקום.

אשר על כן - נוכח חומרת העבירות, והיעדרם של סימני שיקום, מלבד גיל צעיר ועבר פלילי בלתי מכביד - לא מצאתי מקום להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם.

תקופת המאסר בפועל תהיה קצרה מזו שהייתה מוטלת בעבודות שרות, אילו נמצא הנאשם מתאים למסגרת זו, שכן התחשבתי בכך שמאסר בפועל הנו עונש חמור ומכביד ממאסר המרוצה בעבודות שרות.

התחשבתי לפיכך עם רוח הדברים שבהחלטת ביהמ"ש המחוזי תל אביב בעפ"ת 25366-03-16, ואולם שם דובר בעניין שונה מעניינינו, ואותה החלטה יפה לאותו עניין עצמו. לא מצאתי כי אותה החלטה מחייבת במעין "מפתח המרה" של עונשי מאסר בפועל לעונשי עבודות שרות או להיפך, ובכל מקום יישום האמור שם לכאן - נעשה בהתאמה.

בנוסף, היות ומדובר בעבירות רכוש כשמטרת ההתפרצות היתה רכושית והסבה נזק, החלטתי להטיל על הנאשם קנס כספי ופיצוי לטובת המתלוננים, זאת על אף שנטען כי מצבה הכלכלי של משפחתו קשה. רכיב כלכלי הכרחי להשלמת מסר ההרתעה לגבי פגיעת העבירות ברכוש הזולת.

סוף דבר

15. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. 3 חודשים ויום מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 4.7.16 עד יום 18.7.16.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת רכוש מסוג עוון או פשע.
- ג. קנס על סך 800 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ליום 1/11/17, ובכל ראשון לחודש שלאחריו ועד לתשלום מלא בפועל. אי תשלום אחד השיעורים במועד, יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיידי.
- ד. פיצוי על סך 500 ₪ לכל אחד מעדי התביעה תמיר ראובני ואהרון דרור, עדי התביעה 12 ו-13 בכתב האישום. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1/11/17, שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

המוצגים התפוסים - להחזיר לבעליהם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הנוכחים.

ב"כ הנאשם 2: אני מבקש עיכוב ביצוע לתקופה המקסימלית, על מנת לשקול הגשת ערעור, וגם לצרכי התארגנות.

ב"כ המאשימה: אין התנגדות.

החלטה

ניתן עיכוב ביצוע לרכיב המאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 12.11.17 במפקדת גוש צפון של שרות בתי הסוהר.

**ניתנה והודעה היום ה' תשרי תשע"ח, 25/09/2017 במעמד
הנוכחים.**

רות שפילברג כהן, שופטת